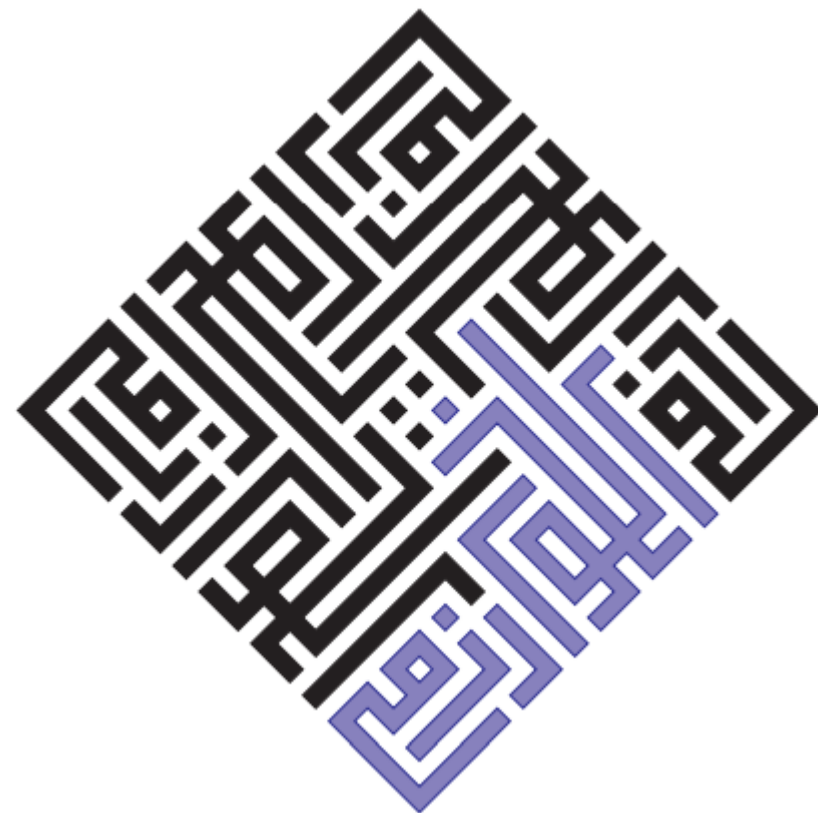

TÖL403G GREINING REIKNIRITA

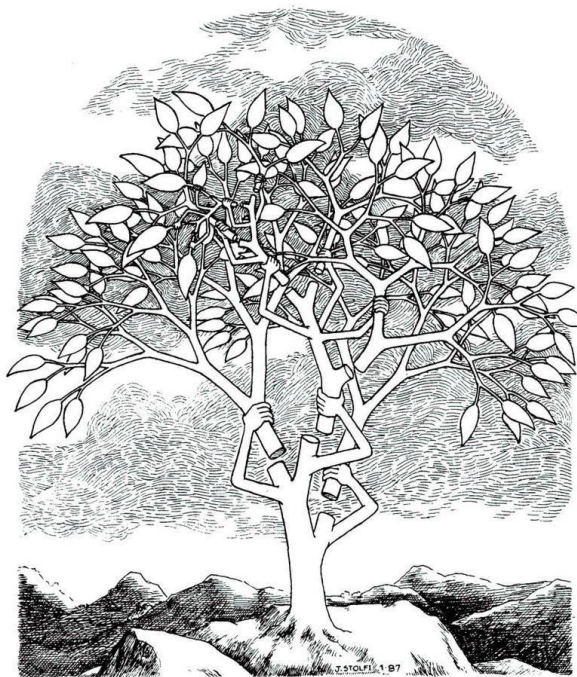
19. Jafnaðargreining 3

Hjálmtyr Hafsteinsson
Vor 2022

Í þessum fyrirlestri

- Sjálfstillandi (*self-adjusting*) gagnagrindur
- Splay tré (*splay tree*)
  - Splay aðgerðin
  - Leit, Innsetning, Eyðing
  - Jafnaðargreining

DC 10.5 – 10.6

Sjá líka [Wikipedia](#)

- Tengdur listi sem umraðar stökunum til að auka leitarhraða
  - Færa algeng stök framar í listann

Nokkrar útgáfur:

- Færa-fremst (*move-to-front*)
  - Ef leitað að staki x þá er það fært fremst í listann

Lagar sig fljótt að breytingum í dreifingu gagna
En óalgeng gildi fara strax fremst og það
tekur tíma að færa þau aftar í listann

- Teljari (*counter*)
  - Öll stök listans hafa teljara sem er hækkaður við leit að því
  - Listanum er haldið í lækkandi röð eftir teljaragildi

Aukakostnaður við teljara og stök
geta lifað of lengi á "fornri frægð"

- Víxlun (*transpose*)
  - Ef leitað er að staki x þá er því víxlað við stakið fyrir framan í listanum

Getur tekið langan tíma að bregðast
við breytingum í gagnadreifingu

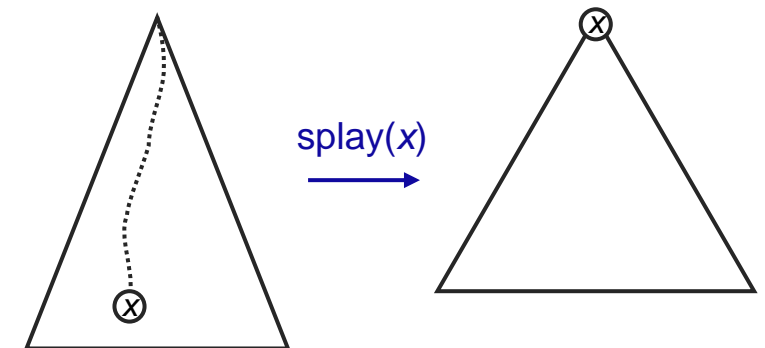
Splay tré (*splay trees*)

- Sett fram af Dan Sleator og Robert Tarjan árið 1985
  - Sjálfstillandi tvíleitartré með $O(\log(n))$ jafnaðartíma á öllum aðgerðum
- Inniheldur aðgerðina *splay* (ísl: glenna?)
  - Þegar leitað er að lyklinum x þá er tréð endurskipulagt þannig að x sé rót trésins
  - Notar til þess sérstakar útgáfur af trésnúningum (*tree rotations*)
- Ávinningur af *splay*-aðgerð:
  - Færir lykilinn x efst í tréð
  - Færir forfeður x líka nær rótinni
  - Setur tréð (oftast) í meira jafnvægi

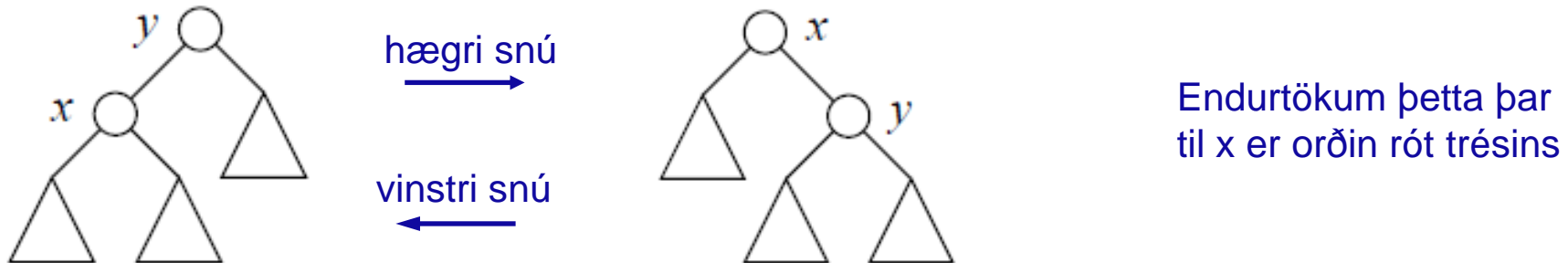
m aðgerðir á tréð taka í versta falli $O(m \log(n))$ tíma

Svipað og *færa-fremst* í lista

Fljótlegt að finna hann næst

- Við gætum fært x upp í rótina með venjulegum trésnúningum

- Þetta gengur því miður ekki!

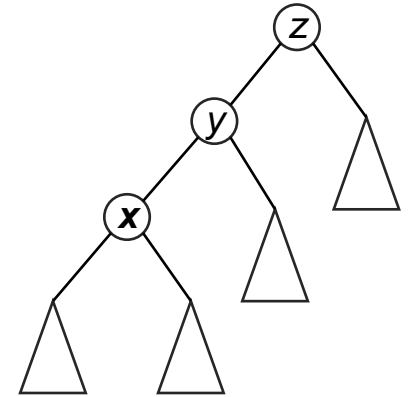
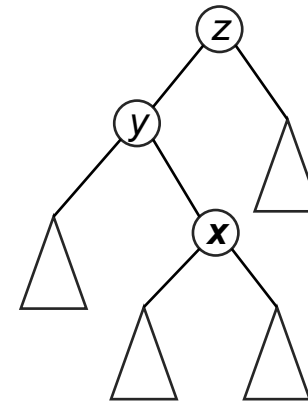
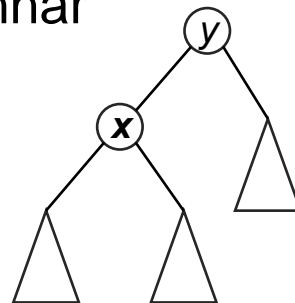
← Ef við viljum $O(\log(n))$ jafnaðartíma per aðgerð

Hægt að finna runu *Finna*-aðgerða, þar sem hver aðgerð tekur $O(n)$ tíma

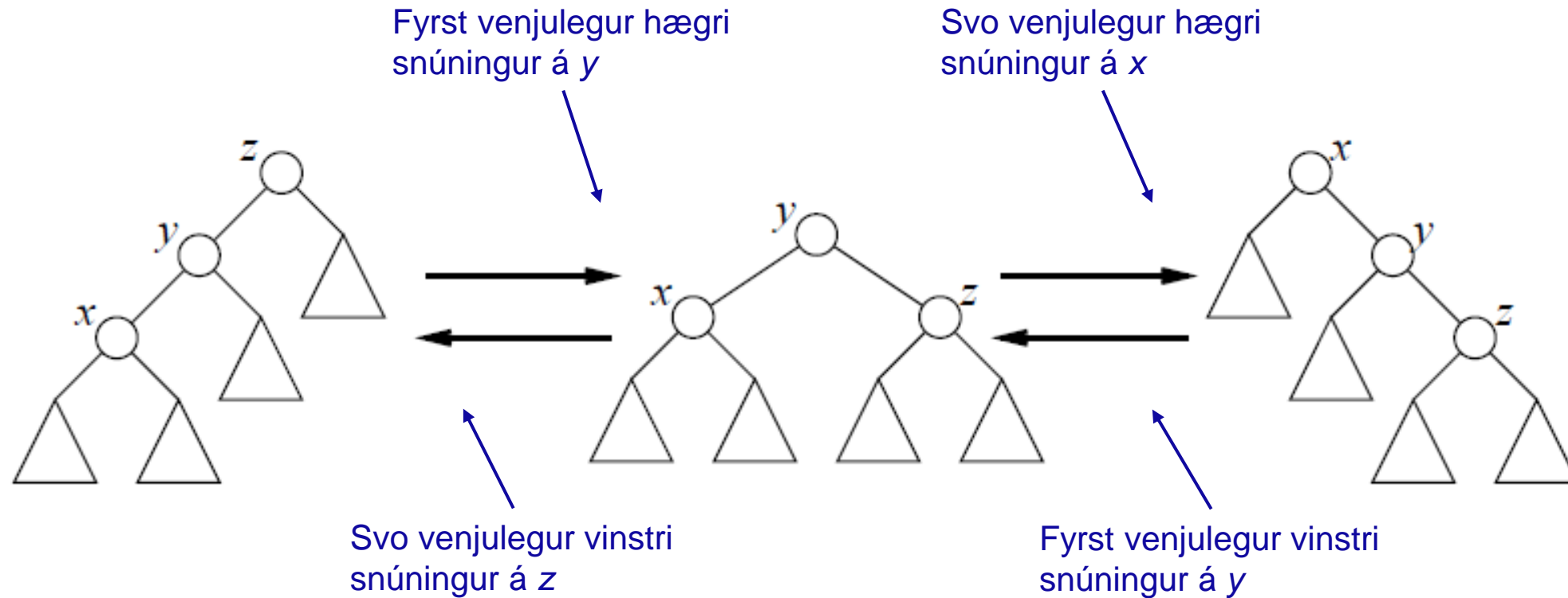
Þegar einn lykill x fer efst þá ýtir hann öðrum lykli y langt niður í tréð

Svo þegar við leitum að y , og færum hann efst, þá ýtir hann x langt niður í tréð

- Þurfum því aðeins flóknari trésnúninga, sem auka jafnvægi trésins
- Höfum tvær gerðir snúninga sem færa x upp um tvö lög í trénu:
  - **Zig-Zig** - ef x er vinstra barn vinstra barns, eða hægra barn hægra barns
  - **Zig-Zag** - ef x er hægra barn vinstra barns, eða öfugt
- Svo er mögulega einn **Zig** lokasnúningur
  - Þegar x er vinstra/hægra barn rótarinnar

Zig-Zig snúningur

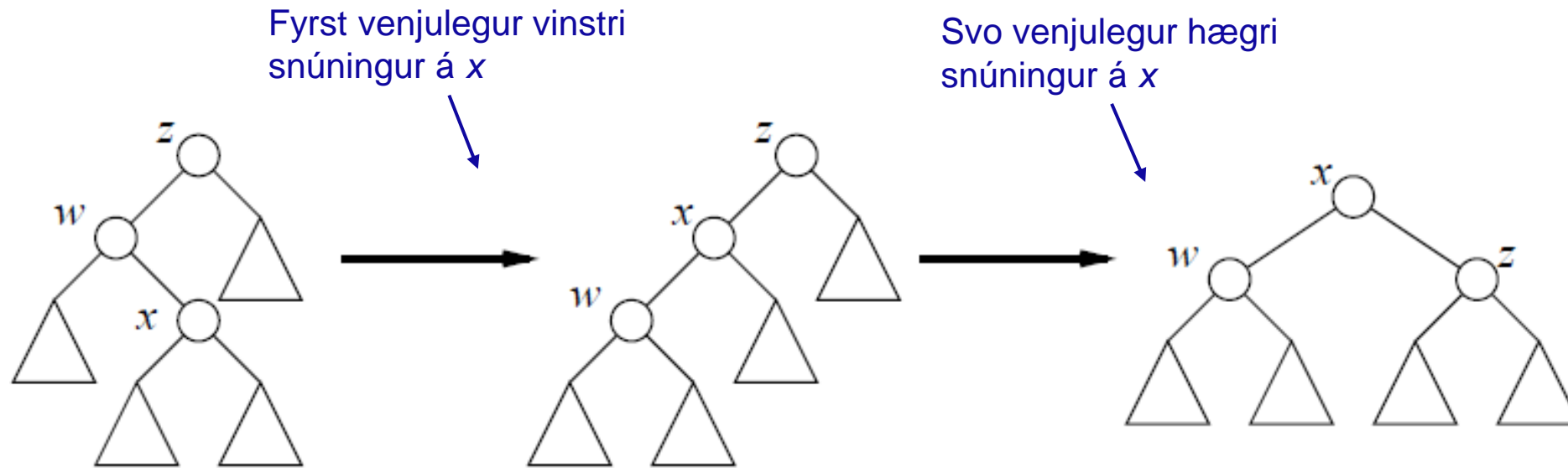

Þetta er ekki eins og tveir snúningar á x til að færa hann upp í rótina!

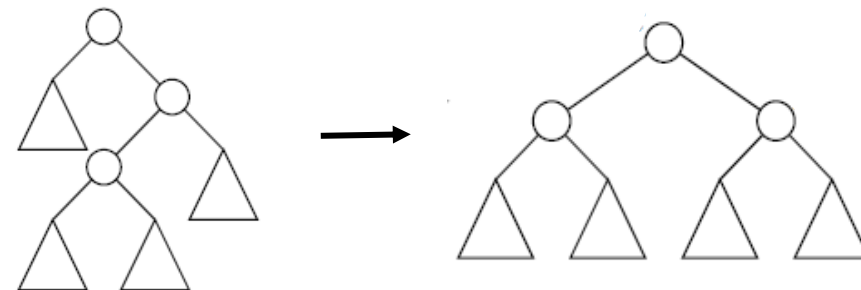
Fyrsti snúningurinn er á foreldri x

Zig-Zag snúningur

Þegar x er hægra barn vinstra barns:

Samhverfa tilfellið er svipað
þ.e. þegar x er vinstra barn hægra barns

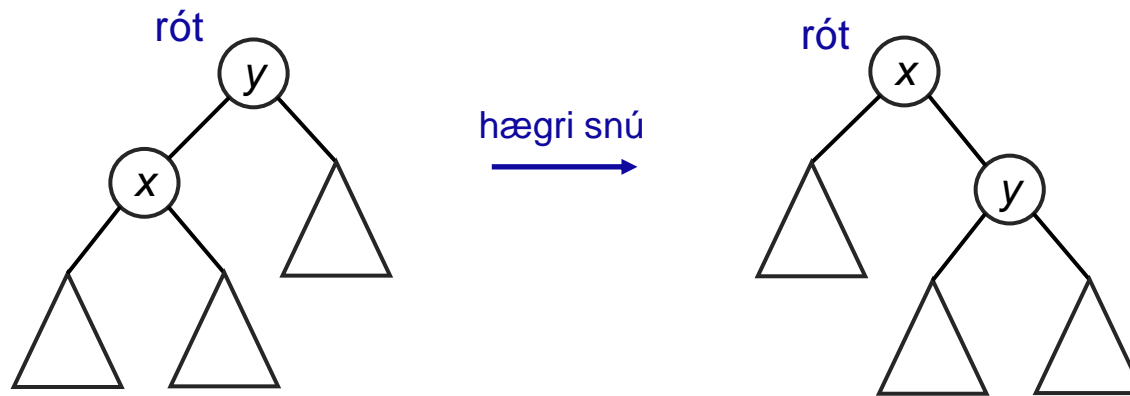

Zig snúningur – sértilvik fyrir rót

Þegar x er barn rótarinnar er ekki hægt að nota **Zig-Zig** eða **Zig-Zag**

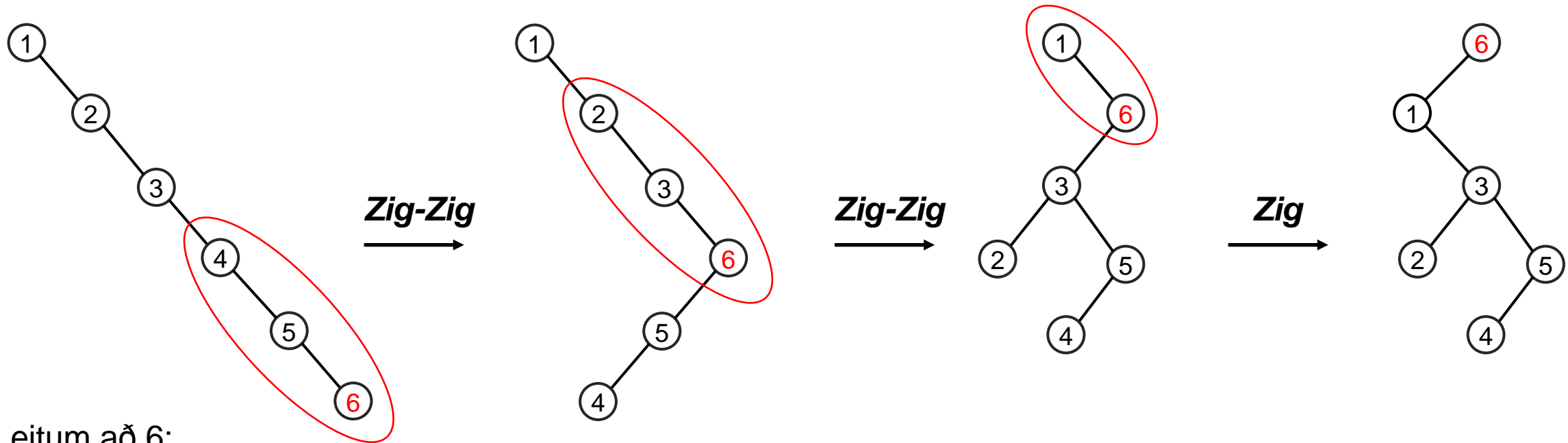
Þá notum við bara venjulegan trésnúning

Sambærilegt þegar
 x er hægra barn rótar

Þessi snúningur er gerður í mesta lagi einu sinni í hverri splay-aðgerð

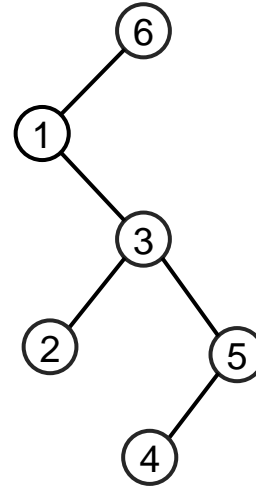
- Setjum inn gildin 6, 5, 4, 3, 2, 1 (í þessari röð):

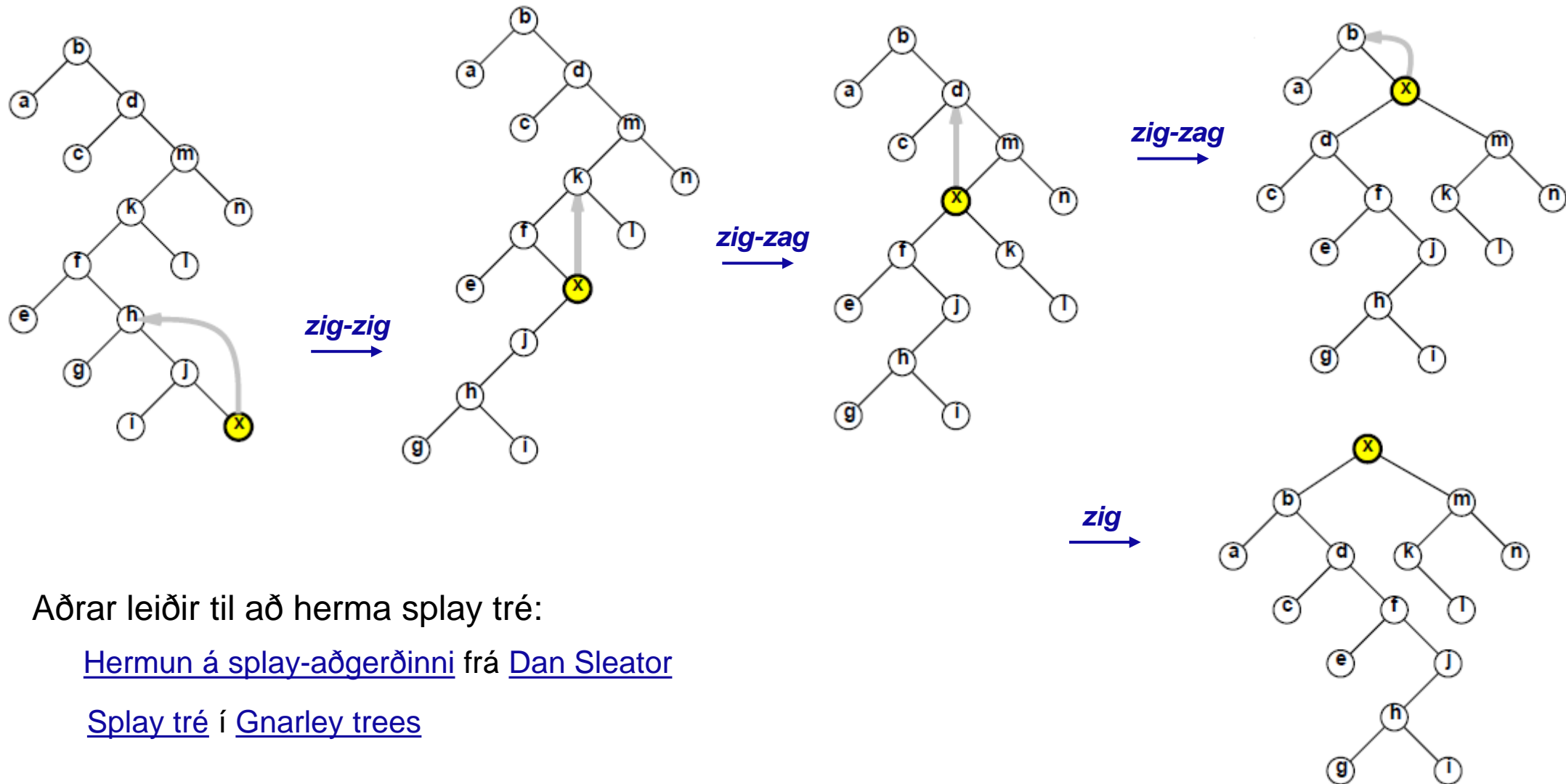

Leitum að 6:

Förum niður tréð, finnum 6
og framkvæmum *splay(6)*

- Leita að lyklinum 4 í trénu
  - Hver er fyrsti snúningurinn?

- Hver er annar snúningurinn?

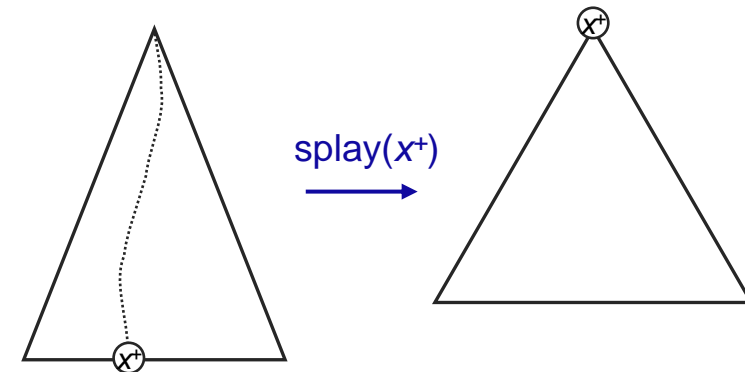
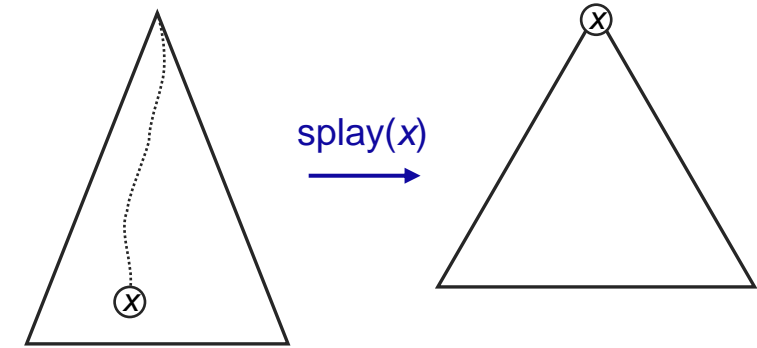
Aðrar leiðir til að herma splay tré:

[Hermun á splay-aðgerðinni](#) frá [Dan Sleator](#)

[Splay tré í Gnarley trees](#)

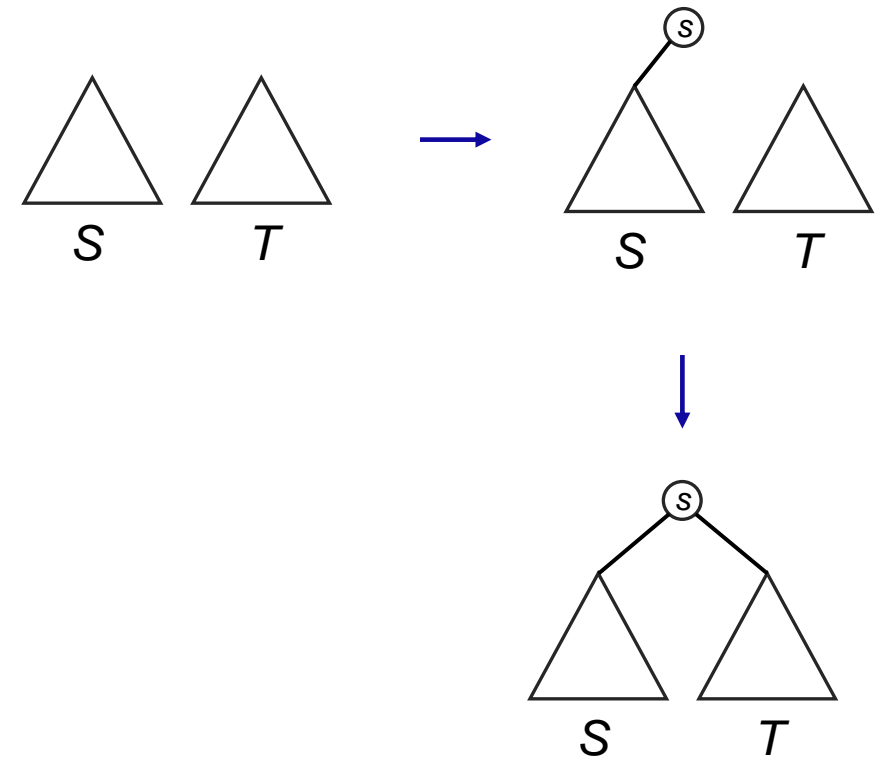
- Allar aðrar aðgerðir nota splay-aðgerðina:
- Finna(x) (*search*)
  - Leita að lyklinum x í trénu og skila hnútinum
- Innsetning(x) (*insert*)
  - Setja lykilinn x í tréð, ef hann er þar ekki fyrir
- Eyða(x) (*delete*)
  - Eyða hnúti með lyklinum x , ef hann er í trénu
- Kljúfa(x) (*split*)
  - Skiptir trénu upp í tvö tré S (með lykla $\leq x$) og T (með lykla $> x$)
- Sameina(S, T) (*join*)
  - Sameinar trén S og T (allir lyklar í $S <$ en allir lyklar í T)

- Leita að x á venjulegan hátt í tvíleitartré
- Ef x finnst þá færa það upp í rót með $\text{splay}(x)$
- Ef x finnst ekki þá færa síðasta séða hnút upp í rót með splay -aðgerð
  - Þessi hnútur inniheldur næsta gildi fyrir neðan x í trénu (x^- , *predecessor*) eða næsta gildi fyrir ofan x í trénu (x^+ , *successor*)

Aðgerðin *Sameina*(S, T)

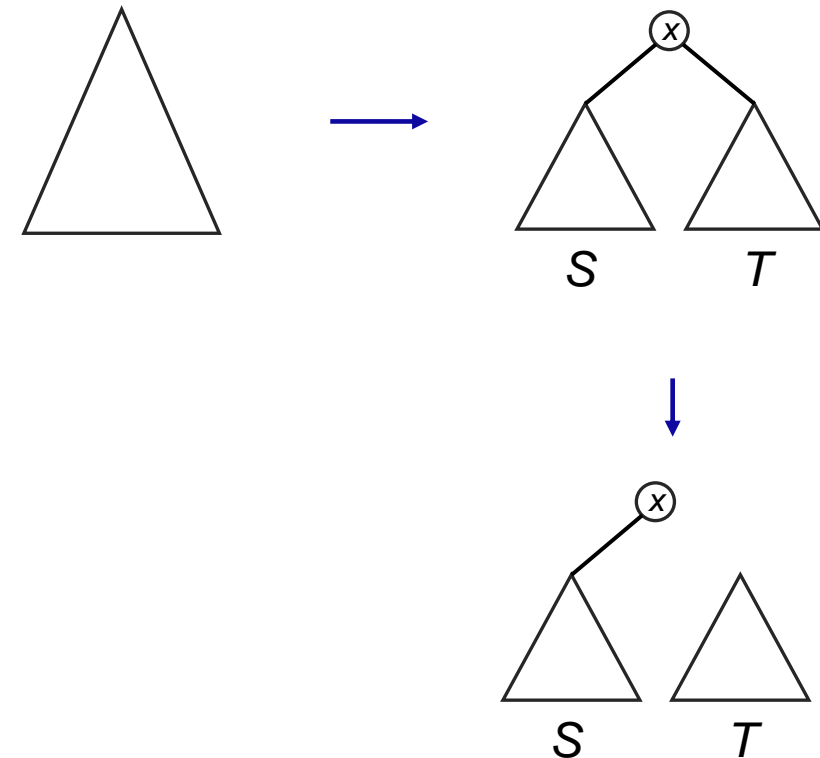
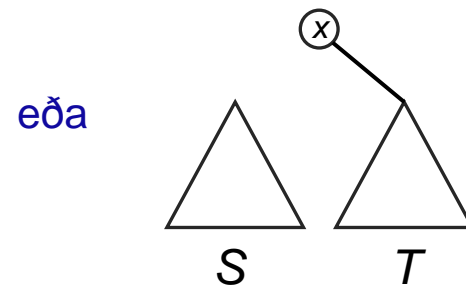
- Gefin tvö tvíleitartré S og T , með alla lykla í S minni en alla lykla í T :
- Finna stærsta lykilgildið í S ($Finna(+\infty)$ í S)
  - Þetta stak, s er nú rótin í S , með ekkert hægra barn
- Setja T sem hægra hluttré rótarinnar í S

Hefðum líka geta fundið minnsta lykilinn í T
($Finna(-\infty)$ í T)

Aðgerðin $Kljúfa(x)$

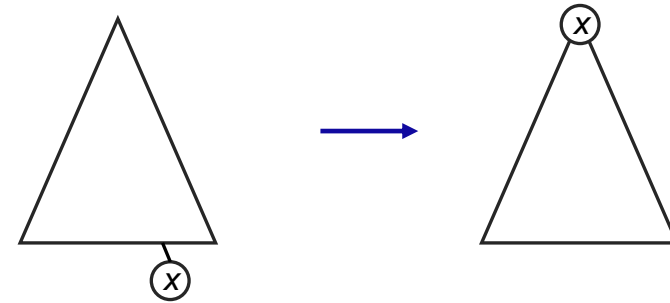
- Gefið splay tré og lykilgildi x
- Framkvæma $Finna(x)$ á tréð
  - Þá verður x rótin í trénu
- Láta hæggra hluttré x verða sjálfstætt tré
  - eða láta vinstra hluttré x verða sjálfstætt tré

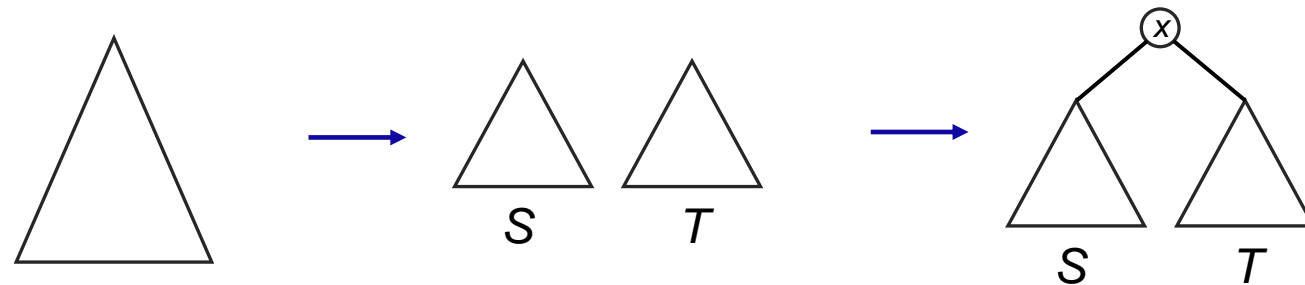

Aðgerðin *Innsetning(x)*

- Leita að lyklinum x í trénu eins og venjulega
- Ef gildið finnst ekki þá setja x inn sem lauf og gera $\text{splay}(x)$
  - Þá verður x rót trésins

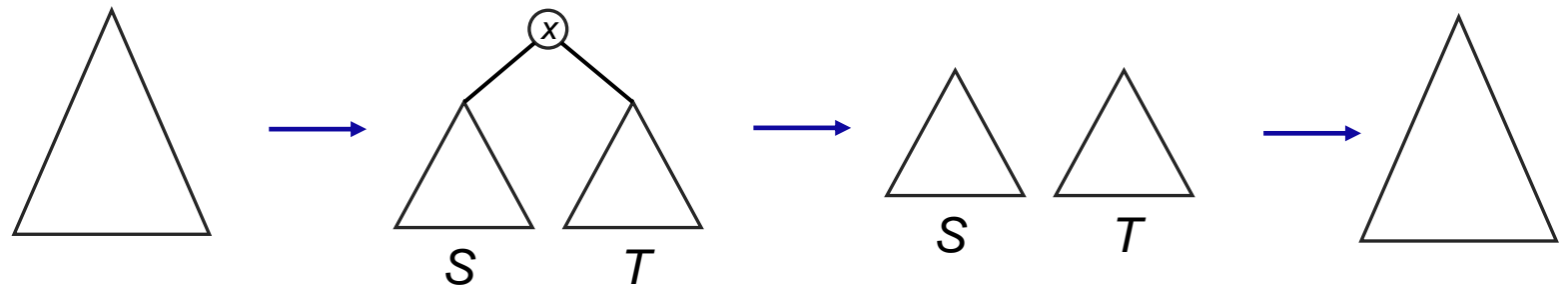
- Önnur útgáfa:
  - Skipta trénu um x (gera $\text{Kljúfa}(x)$) í trén S og T
  - Setja hnút með x sem rót og S og T hluttré hans

- Getum gert það á svipaðan hátt og venjulega í tvíleitartrjám:
  - Ef x hefur tvö börn þá víxla gildi við næsta gildi á eftir (*successor*) eða næsta gildi á undan (*predecessor*) í trénu
  - Eyða svo x út með því að tengja framhjá (ef eitt barn) eða henda hnúti (ef lauf)
- Framkvæma svo splay-aðgerð á foreldri eydda hnútsins

← Viðbót við venjulegt tvíleitartré!

- Önnur útgáfa:
  - Framkvæma *Finna(x)*, þá er x rótin
  - Henda hnúti x
  - Sameina hluttrén tvö

Skilgreinum:

$size(v)$ → $stærð(v)$: fjöldi hnúta í hluttré v
 $rank(v)$ → $stig(v) = \log_2(stærð(v))$

Stöðuorka trés er

$$\Phi = \sum_v stig(v) = \sum_v \log_2 stærð(v)$$

Með því að skoða öll möguleg tilvik á snúningum er hægt að sýna að

Setning:

Jafnaðartími hvers einstaks splay-snúnings (*zig*, *zig-zig*, *zig-zag*) á hnúti v er í mesta lagi $1 + 3stig'(v) - 3stig(v)$

← $stig(v)$ er stig v fyrir aðgerð
 $stig'(v)$ er stig v eftir aðgerð

Jafnaðarkostnaður við að framkvæma $splay(v)$ er því $1 + 3stig'(v) - 3stig(v)$ ← $stig'(v)$ er stig v eftir alla splay aðgerðina

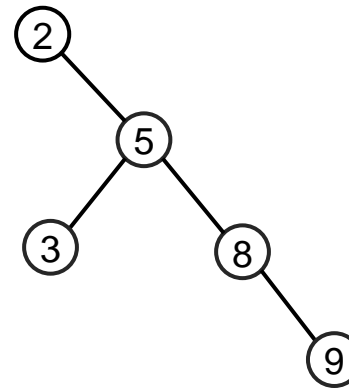
En nú er v orðin rót trésins, svo $stærð(v) = n$ og $stig'(v) = \log_2(n)$

Þetta þýðir að jafnaðartími splay-aðgerðarinnar er $O(\log n)$

Allar aðrar aðgerðir á splay tré nota splay-aðgerðina, svo þær hafa líka jafnaðartímann $O(\log n)$

- Framkvæma splay ofanfrá (*top-down*)
  - Þarf þá aðeins eina umferð
  - Losnum við endurkvæmni (eða foreldrabenda)
- Einföldun:
  - Oft dýrt að gera fullt splay
  - Fara bara hálfa leið
  - eða fara alla leið, en bara ef vegalengdin er meira en einhver stiki
- Slembin splay tré:
  - Við leitun þá framkvæmum við aðeins splay með líkunum p ($0 \leq p \leq 1$)
  - Getur verið dýrt að gera splay aðgerð við hverja einustu leit
  - Getum nú stýrt því hversu sjálfstillandi við viljum að tréð sé

1. Nefnið tvö notkunardæmi þar sem sjálfstillandi gagnagrind hentar vel
2. Setjið lykilinn 7 í splay tréð hér til hliðar

3. Hvers vegna framkvæmum við *splay* á foreldri x þegar x finnst ekki í trénu? Reynið að hugsa upp einhverja góða ástæðu!